

Bao Giờ Ôi Biết Bao Giờ

Nhiều khi muốn dừng nhắc / đến Quê Hương, Nước Nhà...Triệu triệu người đi xa /đều qua cầu rút ván...

Mình, người cùng kiếp nạn / không có gì khác nhau! Ở đây không nghèo, giàu. Ở đây là no đủ...

Muốn thứ gì cũng có! Có thứ gì cũng quăng! Sống, trả thù Việt Nam...quyết tâm thành người mới...

Nhưng...nhiều khi phải nói / là quá nhớ quê nhà, nhớ cánh đồng bao la, nhớ sân ga, bến chợ...

Nhớ...tại vì mắc nợ - món nợ tình Quê Hương! Nói ghét tức là thương...mà thương là nhớ lắm!

Không ai ngờ muôn dặm / mà đến được cuối trời...Cảm ơn nước biển trôi / biết bao điều tức tưởi!

Khi người dân còn nói / là người dân còn lòng! Ai đang chủ non sông / ước mong ngời suy nghĩ!

Chúng ta đừng "tính kỹ" / mà nên đưa tay ra...mà còn gì thiết tha hơn là Tình Ái Quốc?

Ai cũng có lẽ bước...

Ai cũng có lẽ lầm...

Thời gian bốn lăm năm

Tiếc đời chưa gạn lọc...

Đời nửa trong nửa đục. Đời còn đục chưa trong! "Bao giờ gạn đục khơi trong / chỉ xin quân tử hiểu lòng người ta!" (*)

Bao giờ gạn đục khơi trong chỉ xin quân tử hiểu lòng người ta!

Trần Vấn Lệ

(*) Đoạn Trường Tân Thanh, Nguyễn Du.